বাইবেলৰ দৈত্য

পেন্টাটেউক

সেই সময়ত পৃথিৱীত দৈত্য আছিল; আৰু তাৰ পিছত যেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলে মানুহৰ কন্যাসকলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ পৰা সন্তান জন্ম দিলে, তেতিয়া তেওঁলোক পুৰণি কালৰ শক্তিশালী মানুহ, খ্যাতিসম্পন্ন মানুহ হৈ পৰিল। আদিপুস্তক ৬:৪

তাতে আমি দৈত্যবিলাকৰ পৰা অহা অনাকৰ পুত্ৰসকলক দেখিলোঁ, আৰু আমি নিজৰ দৃষ্টিত ফৰিংৰ দৰে আছিলো আৰু সেইদৰে আমি তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত আছিলো। গণনা পুস্তক ১৩:৩৩

অতীতৰ সময়ত ইমিমসকলে তাত বাস কৰিছিল, আনাকিমৰ দৰে মহান আৰু বহুত আৰু ওখ জনগোষ্ঠী; যিবিলাকক অনাকিমসকলৰ দৰে দৈত্য বুলি গণ্য কৰা হৈছিল; কিন্তু মোৱাবীয়াসকলে তেওঁলোকক ইমিম বুলি কয়। দ্বিতীয় বিবৰণ ২:১০-১১

দ্বিতীয় বিবৰণ ২:১৯-২১
আৰু যেতিয়া তুমি অম্মোন সন্তানসকলৰ ওচৰলৈ আহিবা, তেতিয়া তেওঁলোকক দুখ নিদিবা আৰু তেওঁলোকৰ লগত হস্তক্ষেপ নকৰিবা; কিয়নো মই লোটৰ সন্তানবিলাকক দখল কৰিবলৈ দিলোঁ।" (তাকো দৈত্যৰ দেশ বুলি গণ্য কৰা হৈছিল; পুৰণি কালত দৈত্যই তাত বাস কৰিছিল; অম্মোনীয়াসকলে তেওঁলোকক জমজুম্মিম বুলি কয়; অনাকিমসকলৰ দৰে মহান আৰু বহুত আৰু ওখ জনগোষ্ঠী; কিন্তু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ আগত তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈ তেওঁলোকৰ ঠাইত বাস কৰিলে।

কিয়নো দৈত্যৰ অৱশিষ্টৰ মাজৰ পৰা কেৱল বাছানৰ ৰজা ওগহে বাকী আছিল; চোৱা, তেওঁৰ বিচনাখন লোহাৰ বিচনা আছিল; অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ ৰাব্বাত নহয়নে? তাৰ দৈৰ্ঘ্য ন হাত আৰু বহল চাৰি হাত আছিল। সেই সময়ত আমি অৰ্নন নদীৰ পাৰৰ অৰোয়েৰৰ পৰা আৰু গিলিয়দ পৰ্ব্বতৰ আধা পৰ্বত আৰু তাৰ নগৰবোৰত যি দেশ আছিল, সেই দেশ মই ৰূবেনীয়া আৰু গাদীয়াসকলক দিলোঁ। গিলিয়দৰ বাকী অংশ আৰু গোটেই বাচান, ওগৰ ৰাজ্য হৈ মই মনচিৰ আধা ফৈদক দিলোঁ; অৰ্গোবৰ সকলো অঞ্চল আৰু সকলো বাচান, যাক দৈত্যৰ দেশ বুলি কোৱা হৈছিল। দ্বিতীয় বিবৰণ ৩:১১-১৩

ইতিহাস

আৰু বাছানৰ ৰজা ওগৰ উপকূল, যি অষ্টৰথ আৰু এদ্ৰেইত বাস কৰা দৈত্যৰ অৱশিষ্টৰ মাজৰ পৰা আছিল, যিহোচূৱা ১২:৪

অষ্টৰোথ আৰু এদ্ৰেইত ৰাজত্ব কৰা বাছানত থকা ওগৰ ৰাজ্য, যিসকল দৈত্যৰ অৱশিষ্টৰ পৰা বাকী আছিল; যিহোচূৱা ১৩:১২ পদ

সেই সীমা হিনোমৰ পুত্ৰৰ উপত্যকাৰেদি যিবুচীয়া নদীৰ দক্ষিণ দিশলৈ উঠি গ'ল; সেইটোৱেই হৈছে যিৰূচালেম;

যিহোচূৱাই তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, "তুমি যদি মহান প্ৰজা হয়, তেনেহলে তোমালোক বনাঞ্চললৈ উঠি যোৱা, আৰু ইফ্ৰয়িম পৰ্ব্বত যদি তোমাৰ বাবে অতি সংকীৰ্ণ হয়, তেন্তে পেৰিজী আৰু দৈত্যৰ দেশত নিজৰ বাবে কাটিবা।" যিহোচূৱা ১৭:১৫ পদ

আৰু সীমা হিনোমৰ পুত্ৰৰ উপত্যকাৰ আগত থকা আৰু উত্তৰ দিশত দৈত্যৰ উপত্যকাত থকা পৰ্বতৰ শেষলৈকে নামি আহি হিনোম উপত্যকালৈ নামি দক্ষিণে যিবুচীৰ কাষলৈ নামি এনৰোগেললৈ নামি আহিল, যিহোচূৱা ১৮:১৬

১ চমূৱেল ১৭
১ পাছত ফিলিষ্টীয়াসকলে যুদ্ধলৈ নিজৰ সৈন্যবাহিনী গোটাই যিহূদাৰ অন্তৰ্গত চোচোত একত্ৰিত হ'ল আৰু ইফিচদম্মিমৰ চোচো আৰু অজেকাৰ মাজত ঘাটি পাতিলে।
2 চৌল আৰু ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে একত্ৰিত হৈ ইলা উপত্যকাৰ কাষত ঘাট পাতিলে আৰু ফিলিষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু হ'ল।
3 ফিলিষ্টীয়াসকলে এফালে এটা পৰ্ব্বতত থিয় হৈ আছিল আৰু ইস্ৰায়েলসকলে আনফালে এটা পৰ্ব্বতত থিয় হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত এটা উপত্যকা আছিল।
4 তাৰ পাছত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ ছাউনিৰ পৰা গাতৰ গলিয়াথ নামৰ এজন সৈনিক ওলাই আহিল, যাৰ উচ্চতা ছয় হাত আৰু এখোজ আছিল।
৫ তেওঁৰ মূৰত পিতলৰ হেলমেট আৰু মেলৰ চোলা পিন্ধিছিল; আৰু চোতালৰ ওজন পাঁচ হাজাৰ চেকল পিতলৰ আছিল।
৬ তেওঁৰ ভৰি দুখনত পিতলৰ গুটি আৰু কান্ধৰ মাজত পিতলৰ টাৰ্গেট আছিল।
৭ তেওঁৰ বৰশীৰ লাখুটি তাঁতশালৰ নিচিনা আছিল; তেওঁৰ বৰশীৰ মূৰৰ ওজন ছশ চেকল লোহা আছিল আৰু এজন ঢালধাৰী তেওঁৰ আগত গ'ল।
৮ তেতিয়া তেওঁ থিয় হৈ ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যবাহিনীক চিঞৰি ক'লে, "তোমালোকে কিয় তোমালোকে তোমালোকৰ যুদ্ধ সাজিবলৈ ওলাইছা?" মই ফিলিষ্টীয়া আৰু তোমালোক চৌলৰ দাস নহয়নে? তোমালোকৰ কাৰণে এজন মানুহ বাছি লোৱা, আৰু তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ নামি আহক।"
9 যদি তেওঁ মোৰ লগত যুদ্ধ কৰিব পাৰে আৰু মোক বধ কৰিব পাৰে, তেন্তে আমি তোমালোকৰ দাস হ'ম;
১০ ফিলিষ্টীয়াজনে ক'লে, "মই আজি ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যবাহিনীক অৱজ্ঞা কৰিছো; মোক এজন মানুহ দিয়া, যাতে আমি একেলগে যুদ্ধ কৰিব পাৰো।
১১ চৌল আৰু গোটেই ইস্ৰায়েলে ফিলিষ্টীয়াজনৰ এই কথাবোৰ শুনি তেওঁলোক বিচলিত আৰু অতিশয় ভয় খালে।
১২ দায়ূদ বৈৎলেহম যিহূদাৰ সেই ইফ্ৰাথীয়াৰ পুত্ৰ আছিল, যাৰ নাম আছিল যিচয়; তেওঁৰ আঠজন পুত্ৰ আছিল, আৰু চৌলৰ দিনত সেই মানুহজনে এজন বৃদ্ধৰ কাৰণে মানুহৰ মাজলৈ গৈছিল।
13 যীচয়ৰ তিনিজন ডাঙৰ পুত্ৰই চৌলৰ পিছে পিছে যুদ্ধলৈ গ'ল আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা তেওঁৰ তিনিজন পুত্ৰৰ নাম আছিল প্ৰথম পুত্ৰ ইলিয়াব, আৰু তাৰ পিছত অবিনাদব আৰু তৃতীয় চম্মা।
১৪ দায়ূদ সৰু আছিল আৰু ডাঙৰ তিনিজন চৌলৰ পিছে পিছে গ'ল।
১৫ কিন্তু দায়ূদে বৈৎলেহমত নিজৰ পিতৃৰ ভেড়া চৰাবলৈ চৌলৰ পৰা উভতি আহিল।
১৬ ফিলিষ্টীয়াজনে ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি ওচৰ চাপি আহি চল্লিশ দিন ধৰি উপস্থিত হ'ল।
17 যীচীয়ে তেওঁৰ পুত্ৰ দায়ূদক ক'লে, "এই শুকান শস্য আৰু এই দহটা পিঠাৰ এফাক লৈ তোমাৰ ভাইসকলৰ ওচৰলৈ ছাউনিলৈ দৌৰি যোৱা;
১৮ এই দহটা পনিৰ তেওঁলোকৰ হাজাৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা আৰু তোমাৰ ভাইসকলৰ অৱস্থা কেনেকুৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকৰ বন্ধক লোৱা।

19 চৌল আৰু তেওঁলোক আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোক ইলা উপত্যকাত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰি আছিল।
20 দায়ূদে ৰাতিপুৱাই উঠি, ভেড়াবোৰ এজন ৰখীয়াৰ ওচৰত এৰি, যীচীয়ে তেওঁক আজ্ঞা অনুসাৰে লৈ গ'ল। আৰু সৈন্যবাহিনী যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱাৰ সময়ত তেওঁ খাদটোৰ ওচৰলৈ আহি যুদ্ধৰ বাবে চিঞৰি উঠিল।
২১ কিয়নো ইস্ৰায়েল আৰু ফিলিষ্টীয়াসকলে সৈন্যবাহিনীৰ বিৰুদ্ধে সৈন্যবাহিনীৰে যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু কৰি ৰাখিছিল।
২২ তেতিয়া দায়ূদে নিজৰ গাড়ীখন গাড়ীৰ ৰখীয়াৰ হাতত এৰি সৈন্যবাহিনীলৈ দৌৰি আহি নিজৰ ভাইসকলক প্ৰণাম জনালে।
23 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি থাকোঁতে, ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যৰ মাজৰ পৰা গলিয়াথ নামৰ গাতৰ ফিলিষ্টীয়া এজন চেম্পিয়ন ওলাই আহি সেই কথাবোৰ ক'লে, আৰু দায়ূদে তেওঁলোকৰ কথা শুনিলে।
২৪ ইস্ৰায়েলৰ সকলো লোকে সেই মানুহজনক দেখি তেওঁৰ পৰা পলাই গ'ল আৰু অতিশয় ভয় খালে।
২৫ ইস্ৰায়েলৰ লোকসকলে ক'লে, "আপুনি এই মানুহজনক দেখিছেনে?" ইস্ৰায়েলক অৱজ্ঞা কৰিবলৈ তেওঁ নিশ্চয় ওপৰলৈ উঠিছে, আৰু এনে হ'ব যে যিজনে তেওঁক বধ কৰিব, ৰজাই তেওঁক বহুত ধন-সম্পত্তিৰে সমৃদ্ধ কৰিব, আৰু তেওঁক তেওঁৰ জীয়েকক দিব আৰু ইস্ৰায়েলত তেওঁৰ পিতৃৰ বংশক মুক্ত কৰিব।
26 তেতিয়া দায়ূদে তেওঁৰ কাষত থিয় হৈ থকা লোকসকলক ক'লে, "যি এই ফিলিষ্টীয়াক বধ কৰি ইস্ৰায়েলৰ পৰা অপমান দূৰ কৰিব, তেওঁৰ কি কৰা হ'ব? কিয়নো জীৱিত ঈশ্বৰৰ সৈন্যবাহিনীক অৱজ্ঞা কৰিবলৈ এই অচুন্নত পলেষ্টীয়া কোন?
২৭ তেতিয়া লোকসকলে তেওঁক এইদৰে উত্তৰ দি ক'লে, "তেওঁক বধ কৰা মানুহজনৰ লগতো তেনেকুৱা হ'ব।"
২৮ তেতিয়া তেওঁৰ ডাঙৰ ভায়েক এলিয়াবে মানুহবোৰৰ লগত কথা কওঁতে শুনিলে। পাছত এলিয়াবৰ ক্ৰোধ দায়ূদৰ ওপৰত জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁ ক'লে, "তুমি কিয় ইয়ালৈ নামি আহিলা?" আৰু সেই কেইটামান ভেড়াক তুমি কাৰ লগত মৰুভূমিত এৰিলা? তোমাৰ অহংকাৰ আৰু তোমাৰ হৃদয়ৰ দুষ্টামি মই জানো; কিয়নো তুমি যুদ্ধ চাবলৈ নামি আহিছা।"
২৯ তেতিয়া দায়ূদে ক'লে, "মই এতিয়া কি কৰিলোঁ?" কাৰণ নাই নেকি?
৩০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পৰা আন এজনৰ ফালে ঘূৰি একেদৰে কথা ক'লে;
31 দায়ূদে কোৱা কথাবোৰ শুনি চৌলৰ আগত সেইবোৰ কথা শুনা গ'ল আৰু তেওঁ তেওঁক মাতি পঠিয়ালে।
32 তেতিয়া দায়ূদে চৌলক ক'লে, "তেওঁৰ কাৰণে কাৰো হৃদয় বিচলিত নহ'ব; তোমাৰ দাসজনে এই ফিলিষ্টীয়াজনৰ লগত যুদ্ধ কৰিব।"
33 চৌলে দায়ূদক ক'লে, "তুমি এই ফিলিষ্টীয়াজনৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাব নোৱাৰা;
34 দায়ূদে চৌলক ক'লে, "তোমাৰ দাসজনে নিজৰ পিতৃৰ ভেড়াবোৰ ৰখে, আৰু এটা সিংহ আৰু ভালুক আহি মেৰ পোৱালিৰ পৰা এটা মেৰ পোৱালি লৈ গ'ল।
৩৫ মই তেওঁৰ পিছে পিছে ওলাই গৈ তেওঁক আঘাত কৰিলোঁ আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলোঁ;
৩৬ তোমাৰ দাসে সিংহ আৰু ভালুক উভয়কে বধ কৰিলে আৰু এই অচুন্নত পলেষ্টীয়াই জীৱিত ঈশ্বৰৰ সৈন্যবাহিনীক অৱজ্ঞা কৰি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনৰ দৰে হ'ব।
37 দায়ূদে আৰু ক'লে, "যি যিহোৱাই মোক সিংহৰ পাখি আৰু ভালুকৰ পাখিৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, তেওঁ মোক এই ফিলিষ্টীয়াৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব।" চৌলে দায়ূদক ক'লে, "যা, যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকক।"
38 চৌলে দায়ূদক নিজৰ অস্ত্ৰৰে সজ্জিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ মূৰত পিতলৰ হেলমেট পিন্ধিলে। লগতে তেওঁ তেওঁক মেইলৰ কোট এটাৰে সজ্জিত কৰিছিল।
39 দায়ূদে নিজৰ কৰচত নিজৰ তৰোৱালখন বান্ধি ল'লে আৰু যাবলৈ চেষ্টা কৰিলে; কিয়নো তেওঁ সেইটো প্ৰমাণ কৰা নাছিল। তেতিয়া দায়ূদে চৌলক ক'লে, "মই এইবোৰৰ লগত যাব নোৱাৰো; কিয়নো মই সেইবোৰ পৰীক্ষা কৰা নাই।" আৰু দায়ূদে সেইবোৰ তেওঁৰ পৰা আঁতৰাই দিলে।
৪০ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লাখুটিডাল হাতত লৈ নৈৰ পৰা পাঁচটা মসৃণ শিল বাছি লৈ তেওঁৰ হাতত থকা মেৰপালকৰ মোনা এটাত ভৰাই দিলে। তেওঁৰ হাতত তেওঁৰ ঠেং আছিল আৰু তেওঁ ফিলিষ্টীয়াজনৰ ওচৰ পালেগৈ।
৪১ তেতিয়া ফিলিষ্টীয়াজন আহি দায়ূদৰ ওচৰ পালেগৈ। আৰু ঢাল বহন কৰা মানুহজন তেওঁৰ আগে আগে গ'ল।
42 ফিলিষ্টীয়াজনে ইফালে সিফালে চাই দায়ূদক দেখিলে, তেওঁ তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান কৰিলে;

43 তেতিয়া ফিলিষ্টীয়াজনে দায়ূদক ক'লে, "তুমি লাখুটি লৈ মোৰ ওচৰলৈ অহা মই কুকুৰ নেকি?" আৰু ফিলিষ্টীয়াই দায়ূদক তেওঁৰ দেৱতাসকলৰ দ্বাৰা অভিশাপ দিলে।
44 তেতিয়া ফিলিষ্টীয়াজনে দায়ূদক ক'লে, "মোৰ ওচৰলৈ আহক, মই তোমাৰ মাংস আকাশ চৰাই আৰু পথাৰত থকা জন্তুবোৰক দিম।"
৪৫ তেতিয়া দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াজনক ক'লে, "তুমি তৰোৱাল, বৰশী আৰু ঢাল লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছা;
৪৬ আজি যিহোৱাই তোমাক মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব; আৰু মই তোমাক আঘাত কৰি তোমাৰ পৰা তোমাৰ মূৰ কাঢ়ি লম; আৰু মই আজি ফিলিষ্টীয়া সৈন্যৰ মৃতদেহ আকাশ চৰাই আৰু পৃথিবীৰ বনৰীয়া জন্তুবোৰক দিম; যাতে সমগ্ৰ পৃথিৱীয়ে জানিব পাৰে যে ইস্ৰায়েলত এজন ঈশ্বৰ আছে।"
৪৭ এই সকলো মণ্ডলীয়ে জানিব যে যিহোৱাই তৰোৱাল আৰু বৰশীৰে ৰক্ষা নকৰে, কিয়নো যুদ্ধ যিহোৱাৰ, আৰু তেওঁ তোমালোকক আমাৰ হাতত তুলি দিব।
48 যেতিয়া ফিলিষ্টীয়াজনে উঠি দায়ূদক লগ কৰিবলৈ ওচৰ চাপি আহিল, তেতিয়া দায়ূদে খৰখেদাকৈ ফিলিষ্টীয়াজনক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ সৈন্যৰ ফালে দৌৰি গ'ল।
49 তাৰ পাছত দায়ূদে নিজৰ হাতখন নিজৰ মোনাত ভৰাই তাৰ পৰা এটা শিল লৈ তাক চেপি ধৰিলে আৰু ফিলিষ্টীয়াজনৰ কপালত আঘাত কৰিলে আৰু সেই শিলটো তেওঁৰ কপালত ডুব গ'ল। আৰু তেওঁ পৃথিবীলৈ মুখ কৰি পৰিল।
50 তেতিয়া দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াজনক গুলীয়া আৰু শিলেৰে পৰাজয় কৰি ফিলিষ্টীয়াজনক আঘাত কৰি বধ কৰিলে; কিন্তু দায়ূদৰ হাতত কোনো তৰোৱাল নাছিল।
৫১ তেতিয়া দায়ূদে দৌৰি গৈ ফিলিষ্টীয়াজনৰ ওপৰত থিয় হৈ তেওঁৰ তৰোৱালখন লৈ তাৰ আৱৰণৰ পৰা উলিয়াই আনি তেওঁক বধ কৰিলে আৰু তাৰ মূৰটো কাটি পেলালে। যেতিয়া ফিলিষ্টীয়াসকলে তেওঁলোকৰ চেম্পিয়ন মৃত হোৱা দেখি পলাই গ'ল।
52 ইস্ৰায়েল আৰু যিহূদাৰ লোকসকলে উঠি চিঞৰি চিঞৰি ফিলিষ্টীয়াসকলক খেদি ফুৰিলে, যেতিয়ালৈকে তুমি উপত্যকা আৰু ইক্ৰোনৰ দুৱাৰলৈ নাযাবা। তেতিয়া ফিলিষ্টীয়াসকলৰ আঘাতপ্ৰাপ্ত লোকসকল চৰায়িম, গাত আৰু ইক্ৰোনলৈকে বাটত পৰিল।
53 ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে ফিলিষ্টীয়াসকলক খেদি খেদি উভতি আহি তেওঁলোকৰ তম্বুবোৰ লুটপাত কৰিলে।
54 দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াজনৰ মূৰটো লৈ যিৰূচালেমলৈ লৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁ নিজৰ কৰচ নিজৰ তম্বুত ৰাখিলে।
55 চৌলে যেতিয়া দায়ূদক ফিলিষ্টীয়াজনৰ বিৰুদ্ধে ওলাই যোৱা দেখি, সৈন্যৰ সেনাপতি অবনেৰক ক'লে, "অবনেৰ, এই যুৱক কাৰ পুত্ৰ? অবনেৰে ক'লে, "হে ৰজা, তোমাৰ প্ৰাণ যেনেকৈ জীয়াই আছে, মই ক'ব নোৱাৰো।"
৫৬ তেতিয়া ৰজাই ক'লে, "এই পংগুটো কাৰ পুত্ৰ বুলি সোধা।"
57 দায়ূদে ফিলিষ্টীয়াক বধ কৰি উভতি অহাৰ লগে লগে অবনেৰে তেওঁক ধৰি ফিলিষ্টীয়াৰ মূৰটো লৈ চৌলৰ আগত লৈ গ'ল।
৫৮ চৌলে তেওঁক ক'লে, "হে ডেকা, তুমি কাৰ পুত্ৰ?" তেতিয়া দায়ূদে উত্তৰ দিলে, "মই তোমাৰ দাস বৈৎলেহমীয়া যীচীৰ পুত্ৰ।"

আৰু ইচবিবেনব, যিজন দৈত্যৰ সন্তানসকলৰ পৰা আছিল, যাৰ বৰশীৰ ওজন তিনিশ চেকল পিতলৰ আছিল, তেওঁ নতুন তৰোৱাল পিন্ধিছিল, তেওঁ দায়ূদক বধ কৰা বুলি ভাবিছিল। কিন্তু জৰুয়াৰ পুত্ৰ অবিচায়ে তেওঁক সহায় কৰি ফিলিষ্টীয়াজনক আঘাত কৰি বধ কৰিলে। তেতিয়া দায়ূদৰ লোকসকলে তেওঁক শপত খাই ক'লে, "তুমি ইস্ৰায়েলৰ পোহৰ নুমুৱাবলৈ আৰু আমাৰ লগত যুদ্ধলৈ নাযাবা।" তাৰ পাছত গবত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত পুনৰ যুদ্ধ হ'ল, তেতিয়া হুচতীয়া ছিব্বখাইয়ে দৈত্যৰ সন্তানৰ মাজৰ চফক বধ কৰিলে। পাছত গবত পুনৰ ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ হ'ল, য'ত বৈৎলেহমীয়া যাৰেওৰেগিমৰ পুত্ৰ ইলহানানে গীতীয়া গলিয়াথৰ ভায়েকক বধ কৰিলে, যাৰ বৰশীৰ লাখুটি তাঁতৰ ৰশ্মিৰ দৰে আছিল। আৰু গাথত যুদ্ধ চলি আছিল, য'ত এজন ডাঙৰ ডাঙৰ মানুহ আছিল, যাৰ প্ৰতিটো হাতত ছয়টা আঙুলি আৰু প্ৰতি ভৰিৰ ছয়টা ভৰিৰ আঙুলি আছিল, সংখ্যাত চাৰিবিশটা আছিল; আৰু তেওঁৰ জন্মও দৈত্যৰ পৰাই হৈছিল। যেতিয়া তেওঁ ইস্ৰায়েলক অৱজ্ঞা কৰিলে, তেতিয়া দায়ূদৰ ভায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথনে তেওঁক বধ কৰিলে। এই চাৰিওজন গাতত দৈত্যৰ পৰা জন্ম হৈছিল আৰু দায়ূদৰ আৰু তেওঁৰ দাসসকলৰ হাতত পতিত হৈছিল। ২ চমূৱেল ২১:১৬-২২

তাৰ পাছত গেজেৰত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ হ'ল; সেই সময়ত হুচতীয়া চিব্বেখাইয়ে দৈত্যৰ সন্তান চিপ্পাইক বধ কৰিলে আৰু তেওঁলোক বশ হ'ল। পাছত ফিলিষ্টীয়াসকলৰ লগত পুনৰ যুদ্ধ হ'ল; আৰু যায়ৰৰ পুত্ৰ ইলহানানে গীতীয়া গলিয়াথৰ ভায়েক লাহমীক বধ কৰিলে, যাৰ বৰশীৰ লাখুটি বয়কাৰীৰ ৰশ্মিৰ দৰে আছিল। আৰু গাথত পুনৰ যুদ্ধ হ'ল, য'ত এজন ডাঙৰ ডাঙৰ মানুহ আছিল, যাৰ আঙুলি আৰু ভৰিৰ আঙুলি চাৰি-বিশ, প্ৰতিখন হাতত ছয়টা আৰু প্ৰতিখন ভৰিত ছয়টা আছিল; কিন্তু যেতিয়া তেওঁ ইস্ৰায়েলক অৱজ্ঞা কৰিলে, তেতিয়া দায়ূদৰ ভায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথনে তেওঁক বধ কৰিলে। এই দৈত্যৰ পৰা গাথত জন্ম হৈছিল; আৰু তেওঁলোক দায়ূদৰ আৰু তেওঁৰ দাসসকলৰ হাতত পৰিল। ১ বংশাৱলি ২০:৪-৮

তেওঁ মোক ভাঙি ভাঙি পেলায়, তেওঁ মোৰ ওপৰত দৈত্যৰ দৰে দৌৰিছে। ইয়োব ১৬:১৪

এপ'ক্ৰিফা

কিয়নো শক্তিশালী মানুহজন ডেকা ল'ৰাবোৰৰ হাতত নপৰিলে, টাইটানৰ পুত্ৰসকলেও তেওঁক আঘাত কৰা নাছিল, আৰু উচ্চ দৈত্যই তেওঁৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰা নাছিল; যিহূদিথ ১৬:৭

কিয়নো পুৰণি কালত যেতিয়া অহংকাৰী দৈত্যবোৰ বিনষ্ট হৈছিল, তেতিয়া তোমাৰ হাতৰ দ্বাৰা পৰিচালিত জগতৰ আশা দুৰ্বল পাত্ৰত সাৰি গৈছিল আৰু সকলো যুগৰ বাবে প্ৰজন্মৰ বীজ এৰি থৈ গৈছিল। চলোমনৰ জ্ঞান ১৪:৬

মূৰ্খামিৰ বলত পৰি যোৱা বুঢ়া দৈত্যবোৰৰ প্ৰতি তেওঁৰ শান্ত নহ'ল। উপদেশক ১৬:৭ পদ

মঙ্গল বলিদানৰ পৰা যেনেকৈ চৰ্বি আঁতৰোৱা হয়, তেনেকৈ দায়ূদক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা নিৰ্বাচিত কৰা হ'ল। ল'ৰা-ছোৱালীৰ দৰে সিংহৰ লগত খেলিছিল আৰু মেৰ পোৱালিৰ দৰে ভালুকৰ লগত খেলিছিল। তেওঁ এজন দৈত্যক হত্যা কৰা নাছিল নেকি, যেতিয়া তেওঁ এতিয়াও সৰু আছিল? আৰু গলিয়াথৰ গৌৰৱক প্ৰহাৰ কৰাৰ সময়ত তেওঁ লোকসকলৰ পৰা তিৰস্কাৰ আঁতৰাই নিদিলেনে? কিয়নো তেওঁ সৰ্বোচ্চ প্ৰভুক মাতিলে; আৰু সেই শক্তিশালী যোদ্ধাজনক বধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ শিং স্থাপন কৰিবলৈ তেওঁক সোঁহাতে শক্তি দিলে। উপদেশক ৪৭:২-৫

আৰম্ভণিৰে পৰাই বিখ্যাত দৈত্যবোৰ আছিল, যিবোৰ ইমান ডাঙৰ আছিল, আৰু যুদ্ধত ইমানেই পাকৈত আছিল। সেইবিলাকক প্ৰভুৱে বাছি লোৱা নাছিল, জ্ঞানৰ পথো নিদিলে; বাৰুক ৩:২৬-২৮

তেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত মকাবিয়া নামৰ পুত্ৰ যিহূদা উঠিল। আৰু তেওঁৰ সকলো ভায়েকে তেওঁক সহায় কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ লগত থকা সকলোৱেও আনন্দৰে ইস্ৰায়েলৰ যুদ্ধত যুদ্ধ কৰিলে। গতিকে তেওঁ নিজৰ লোকসকলক অতিশয় সন্মান কৰিলে, আৰু দৈত্যৰ দৰে বুকুৰ ফলক পিন্ধিলে, আৰু তেওঁৰ যুদ্ধপ্ৰিয় হাৰ্নেছ বান্ধিলে, আৰু তেওঁ যুদ্ধ কৰিলে, নিজৰ তৰোৱালেৰে সৈন্যবাহিনীক ৰক্ষা কৰিলে। তেওঁৰ কাৰ্য্যত তেওঁ সিংহৰ দৰে আছিল, আৰু নিজৰ চিকাৰৰ বাবে গৰ্জন কৰা সিংহৰ পোৱালিৰ দৰে আছিল। কিয়নো তেওঁ দুষ্টসকলক খেদি ফুৰিছিল, আৰু তেওঁলোকক বিচাৰিছিল আৰু তেওঁৰ লোকসকলক অশান্তি দিয়াসকলক জ্বলাই দিছিল। এই কাৰণে দুষ্ট লোক তেওঁৰ ভয়ত সংকুচিত হ'ল আৰু সকলো অধৰ্মকৰ্মী বিচলিত হ'ল, কিয়নো তেওঁৰ হাতত পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিলে। তেওঁ অনেক ৰজাকো শোক কৰিলে, আৰু যাকোবক তেওঁৰ কাৰ্য্যত আনন্দিত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ স্মৃতি চিৰকালৰ বাবে ধন্য। তদুপৰি তেওঁ যিহূদাৰ নগৰবোৰৰ মাজেৰে গৈ অধৰ্মী লোকসকলক ধ্বংস কৰি ইস্ৰায়েলৰ পৰা ক্ৰোধ আঁতৰাই পেলালে। ১ মক্কাবীয়া ৩:১-৯

হনোক

আৰু বাকী সকলোৱে তেওঁলোকৰ লগত একেলগে পত্নী ল'লে আৰু প্ৰত্যেকেই নিজৰ বাবে এগৰাকীক বাছি ল'লে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকৰ লগত নিজকে অশুচি কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকক মন্ত্ৰ

আৰু মোহ, শিপা কাটি শিকাই গছ-গছনিৰ লগত পৰিচিত কৰিলে। আৰু তেওঁলোক গৰ্ভৱতী হ'ল, আৰু তেওঁলোকে মহান দৈত্য জন্ম দিলে, যাৰ উচ্চতা আছিল তিনি হাজাৰ এল (এটা এল হৈছে উত্তৰ-পশ্চিম ইউৰোপৰ জোখৰ একক, প্ৰথমে ইয়াক এক হাত বুলি বুজা যায়, আগবাহু আৰু বহল হাতৰ সংযুক্ত দৈৰ্ঘ্য। এলৰ আন জোখ ২৭-৪৫ ইঞ্চিৰ সমান): যিয়ে পুৰুষৰ সকলো অৰ্জন কৰা বস্তু খৰচ কৰিছিল। আৰু যেতিয়া মানুহে তেওঁলোকক আৰু পোহপাল দিব নোৱাৰিলে, তেতিয়া দৈত্যবোৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ঘূৰি মানৱজাতিক গ্ৰাস কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকে চৰাই, জন্তু, সৰীসৃপ, মাছৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু ইজনে সিজনৰ মাংস খাই তেজ পান কৰিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া পৃথিৱীয়ে অধৰ্মীসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ উত্থাপন কৰিলে। হনোক ৭:১-৬ পদ

আৰু নাৰীসকলে দৈত্যক জন্ম দিছে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা সমগ্ৰ পৃথিৱী তেজ আৰু অধাৰ্মিকতাৰে ভৰি পৰিছে। হনোক ৯:৯

আৰু তেওঁ উত্তৰ দি মোক ক'লে আৰু মই তেওঁৰ মাত শুনিলোঁ: হেনোক, হে ধাৰ্মিক আৰু ধাৰ্মিকতাৰ অধ্যাপক, ভয় নকৰিবা, ইয়ালৈ ওচৰ চাপি মোৰ মাত শুনা। আৰু গৈ স্বৰ্গৰ প্ৰহৰীসকলক কওক, যিসকলে তোমাক তেওঁলোকৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰিবলৈ পঠিয়াইছে: তোমালোকে মানুহৰ বাবে মধ্যস্থতা কৰা উচিত, পুৰুষৰ বাবে নহয়, তোমালোকে কিয় উচ্চ, পবিত্ৰ আৰু অনন্ত স্বৰ্গ এৰি নাৰীৰ লগত শুই থাকিলা, আৰু মানুহৰ কন্যাৰ লগত নিজকে অশুচি কৰি নিজৰ পত্নী লোৱা আৰু পৃথিৱীৰ সন্তানৰ দৰে কৰি, আৰু নিজৰ পুত্ৰ হিচাপে দৈত্য জন্ম দিয়া? আৰু যদিও তোমালোক পবিত্ৰ, আধ্যাত্মিক, অনন্ত জীৱন জীয়াই আছিলা, তথাপিও নাৰীৰ তেজেৰে নিজকে অশুচি কৰিলে, আৰু মাংসৰ তেজেৰে সন্তান জন্ম দিলে, আৰু মানুহৰ সন্তানৰ দৰে, মৰি আৰু বিনষ্ট হোৱাসকলৰ দৰে মাংস আৰু তেজৰ লোভ কৰিলে। এই কাৰণে মই তেওঁলোককো পত্নী দিলোঁ যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকক গৰ্ভধাৰণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ দ্বাৰা সন্তান জন্ম দিয়ে, যাতে পৃথিৱীত তেওঁলোকৰ একোৱেই অভাৱ নহয়। কিন্তু তুমি আগতে আধ্যাত্মিক আছিলা, অনন্ত জীৱন যাপন কৰা আৰু জগতৰ সকলো প্ৰজন্মৰ বাবে অমৰ আছিলা। আৰু সেইবাবে মই তোমালোকৰ বাবে পত্নী নিযুক্ত কৰা নাই; কিয়নো স্বৰ্গৰ আধ্যাত্মিকসকলৰ বিষয়ে স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ বাসস্থান। আৰু এতিয়া, আত্মা আৰু মাংসৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা দৈত্যক পৃথিৱীত দুষ্ট আত্মা বুলি কোৱা হ'ব আৰু পৃথিৱীত তেওঁলোকৰ বাসস্থান হ'ব। তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ পৰা দুষ্ট আত্মা ওলাইছে; কাৰণ তেওঁলোকৰ জন্ম মানুহৰ পৰা, আৰু পবিত্ৰ প্ৰহৰীৰ পৰাই তেওঁলোকৰ আৰম্ভণি আৰু আদিম উৎপত্তি; পৃথিৱীত তেওঁলোক দুষ্ট আত্মা হ'ব, আৰু তেওঁলোকক দুষ্ট আত্মা বুলি কোৱা হ'ব। স্বৰ্গৰ আত্মাৰ বিষয়ে স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ বাসস্থান হ'ব, কিন্তু পৃথিৱীত জন্ম লোৱা পৃথিৱীৰ আত্মাবোৰৰ দৰে পৃথিৱীত তেওঁলোকৰ বাসস্থান হ'ব। আৰু দৈত্যবোৰৰ আত্মাই দুখ কৰে, অত্যাচাৰ কৰে, ধ্বংস কৰে, আক্ৰমণ কৰে, যুদ্ধ কৰে আৰু পৃথিৱীত ধ্বংস কৰে আৰু বিপদৰ সৃষ্টি কৰে; আৰু এই আত্মাবোৰে পুৰুষৰ সন্তান আৰু নাৰীৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, কাৰণ তেওঁলোক তেওঁলোকৰ পৰা ওলাই আহিছে। হনোক ১৫:১-১১ পদ

দৈত্যবোৰৰ বধ আৰু ধ্বংস আৰু মৃত্যুৰ দিনৰ পৰা, যাৰ মাংসৰ আত্মাৰ পৰা আত্মাবোৰে ওলাই গৈ বিচাৰৰ সন্মুখীন নোহোৱাকৈ ধ্বংস কৰিব। এইদৰে তেওঁলোকে সমাপ্তিৰ দিনলৈকে ধ্বংস কৰিব, যি মহান বিচাৰত যুগ সমাপ্ত হ'ব, প্ৰহৰী আৰু অধৰ্মীসকলৰ ওপৰত, হয়, সম্পূৰ্ণৰূপে সমাপ্ত হ'ব। হনোক ১৬:১ পদ

আৰু মই হনোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লোঁ: প্ৰভুৱে পৃথিৱীত নতুন কাম কৰিব, আৰু এইটো মই ইতিমধ্যে দৰ্শনত দেখিছো, আৰু তোমাক জনাম যে মোৰ পিতৃ যাৰেদৰ প্ৰজন্মত স্বৰ্গৰ কিছুমান স্বৰ্গদূতে প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘা কৰিছিল। আৰু চোৱা, তেওঁলোকে পাপ কৰে আৰু বিধান উলংঘা কৰে, আৰু নাৰীৰ লগত একত্ৰিত হৈ তেওঁলোকৰ লগত পাপ কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক বিয়া কৰাইছে আৰু তেওঁলোকৰ দ্বাৰা সন্তান জন্ম দিছে। আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীত আত্মাৰ অনুসাৰে নহয়, মাংসৰ অনুসাৰে দৈত্যক জন্ম দিব আৰু পৃথিৱীত এক বৃহৎ শাস্তি হ'ব আৰু পৃথিৱীখন সকলো অশুদ্ধিৰ পৰা শুচি হ'ব। হয়, সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত এক বৃহৎ ধ্বংস হ'ব আৰু এবছৰৰ বাবে জলপ্লাৱন আৰু মহান ধ্বংস হ'ব। হনোক ১০৬:১৩-১৬ পদ

জয়ন্তী

আৰু যেতিয়া মানুহৰ সন্তানসকলে পৃথিৱীত বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ কন্যা সন্তান জন্ম হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ দূতসকলে তেওঁলোকক এই জয়ন্তীৰ এটা বছৰত দেখিলে, যিসকলক চাবলৈ ধুনীয়া হ'ল; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মনোনীত কৰা সকলোৰে পত্নী ল'লে আৰু তেওঁলোকৰ বাবে পুত্ৰ জন্ম দিলে আৰু তেওঁলোক দৈত্য হ'ল। জয়ন্তী ৫:১

কিয়নো এই তিনিটা বিষয়ৰ বাবেই পৃথিৱীত জলপ্লাৱন আহিল, অৰ্থাৎ যি ব্যভিচাৰৰ কাৰণে প্ৰহৰীসকলে নিজৰ বিধানৰ বিৰোধী লোকসকলে মানুহৰ কন্যাসকলৰ পিছত বেশ্যা কৰি নিজৰ ইচ্ছামতে সকলোৰে পত্নী লৈছিল; আৰু তেওঁলোকে নাফিদিম পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে, আৰু তেওঁলোক সকলোৰে বিপৰীত আছিল, আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু দৈত্যসকলে নাফিলক বধ কৰিলে, আৰু নাফিলে এলজোক বধ কৰিলে, এলজো মানৱজাতিক আৰু ইজনে সিজনক বধ কৰিলে। আৰু প্ৰত্যেকেই অধৰ্ম কৰিবলৈ আৰু অনেক তেজ বোৱাবলৈ নিজকে বিক্ৰী কৰিলে আৰু পৃথিৱী অধৰ্মেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। জয়ন্তী ৭:২১-২৩

তেওঁ দৈত্যবিলাকৰ বিচাৰ আৰু চদোমীয়াসকলৰ বিচাৰৰ বিষয়ে ক'লে, যেনেকৈ তেওঁলোকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে বিচাৰ কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ ব্যভিচাৰ, অশুচিতা আৰু ব্যভিচাৰৰ দ্বাৰা পাৰস্পৰিক বিনষ্ট হোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হৈছিল। জয়ন্তী ২০:৫

কিন্তু আগতে তেওঁলোকে গিলিয়দ দেশক ৰেফাইম দেশ বুলি কোৱাৰ আগতে; কিয়নো সেইখন ৰেফাইৰ দেশ আছিল আৰু তাতেই ৰেফাইমসকলৰ জন্ম হৈছিল, দহ, ন, আঠ আৰু সাত হাতলৈকে উচ্চতা থকা দৈত্য। জয়ন্তী ২৯:৯

পাহৰি যোৱা এডেনৰ কিতাপ

মানুহবোৰে মোক পঞ্চম আকাশলৈ লৈ গ'ল আৰু মোক স্থাপন কৰিলে, আৰু তাত মই দেখিলোঁ, গ্ৰীগোৰী নামৰ বহুতো আৰু অগণন সৈনিকক, মানুহৰ ৰূপৰ, আৰু তেওঁলোকৰ আকাৰ মহান দৈত্যতকৈও ডাঙৰ আছিল আৰু তেওঁলোকৰ মুখবোৰ শুকাই গৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ নিস্তব্ধতা চিৰদিনৰ বাবে আছিল, আৰু পঞ্চম স্বৰ্গত কোনো সেৱা নাছিল, আৰু মই মোৰ লগত থকা মানুহবোৰক ক'লোঁ: এইবোৰ কিয় অতি শুকাই গৈছে আৰু তেওঁলোকৰ মুখবোৰ বিষাদময়, আৰু মুখবোৰ নিস্তব্ধ, আৰু এই স্বৰ্গত কিয় কোনো সেৱা নাই? আৰু তেওঁলোকে মোক ক'লে: এইসকল গ্ৰীগ'ৰী, যিসকলে তেওঁলোকৰ ৰাজকুমাৰ চতনাইলৰ সৈতে পোহৰৰ প্ৰভুক অগ্ৰাহ্য কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পিছত দ্বিতীয় আকাশত অতি আন্ধাৰত ৰখা লোকসকল, আৰু তেওঁলোকৰ তিনিজন প্ৰভুৰ সিংহাসনৰ পৰা পৃথিৱীলৈ নামি, এৰমন ঠাইলৈ নামি আহি এৰমন পাহাৰৰ কান্ধত নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা ভংগ কৰিলে আৰু মানুহৰ কন্যাসকলক দেখিলে যে তেওঁলোক কিমান ভাল, আৰু নিজকে ল'লে পত্নীসকলে, আৰু নিজৰ কৰ্মেৰে পৃথিৱীখনক অশুচি কৰিলে, যিসকলে নিজৰ বয়সৰ সকলো সময়তে অধৰ্ম আৰু মিশ্ৰণ ঘটালে, আৰু দৈত্য জন্ম হয় আৰু আচৰিত ডাঙৰ মানুহ আৰু মহা শত্ৰুতা কৰে। আৰু সেইবাবে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিচাৰ মহাবিচাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ভাইসকলৰ বাবে কান্দিছে আৰু প্ৰভুৰ মহান দিনত তেওঁলোকক শাস্তি দিয়া হ'ব। হনোকৰ গোপনীয়তা ১৮:১-৪

হে মোৰ সন্তানসকল, ব্যভিচাৰৰ পৰা পলায়ন কৰা আৰু তোমালোকৰ পত্নী আৰু কন্যাসকলক আজ্ঞা দিয়া যে তেওঁলোকে মনক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ মূৰ আৰু মুখ শোভা নিদিব; কিয়নো তেওঁলোকে জলপ্লাৱনৰ আগতে থকা প্ৰহৰীসকলক এইদৰে প্ৰলোভিত কৰিছিল; কিয়নো এইসকলে তেওঁলোকক অনবৰতে চাই থকাৰ সময়তে তেওঁলোকৰ প্ৰতি কামনা কৰিছিল আৰু তেওঁলোকে সেই কাৰ্য্যক তেওঁলোকৰ মনত গৰ্ভধাৰণ কৰিছিল; কিয়নো তেওঁলোকে নিজকে মানুহৰ আকৃতিলৈ পৰিৱৰ্তিত হৈছিল আৰু স্বামীৰ লগত থকাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশ পাইছিল। আৰু নিজৰ ৰূপৰ প্ৰতি কামনা কৰি থকা মহিলাসকলে দৈত্যক জন্ম দিলে, কিয়নো প্ৰহৰীসকলে তেওঁলোকৰ আগত স্বৰ্গলৈকে পোৱা যেন দেখা গ'ল। এতেকে ব্যভিচাৰৰ পৰা

সাৱধান হওক; আৰু যদি আপুনি মন শুদ্ধ হ'ব বিচাৰে তেন্তে প্ৰতিগৰাকী নাৰীৰ পৰা নিজৰ ইন্দ্ৰিয়বোৰ ৰক্ষা কৰক। ৰূবেনৰ নিয়ম ২:১৭-২০

আকোৰ, ৰজা, এজন বিশাল আকাৰৰ মানুহ, ঘোঁৰাত উঠি বহি থকাৰ সময়ত আগফালে পিছফালে জালু নিক্ষেপ কৰি থকা দেখিলোঁ, আৰু মই ষাঠি পাউণ্ড ওজনৰ এটা শিল লৈ দলিয়াই দিলোঁ আৰু তেওঁৰ ঘোঁৰাটোক আঘাত কৰিলোঁ আৰু মাৰি পেলালোঁ। মোৰ পিতৃ যাকোবে সকলো ৰজাৰ ৰজা বেলচাথক বধ কৰিলে। যিহূদাৰ নিয়ম ১:১৮,২২